

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Piorum vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Est idem amor in pistacis, ex quibus semina cum panguntur, mas & femina committi debent con-
iunctis naturis, ita tamen ut mas ad Favonium, dorsum vertat, ut monet Demageron.

INNOCENTIA. CAP. XI.

Cantic. 7. **N**E vero nostratia prætereamus, in sacris nostrorum literis eo loco ubi, *Statura tua similis jalla*
est palma, legitur, Ambrosius significari ait viriditatem pueritiæ, atque naturalem ejus inno-
centiam, quam à vitæ primordio receperimus, servandam esse, & ut fructu nullo foliorum de fru-
vio suo tempore maturemus, admoneri. Idque de Assertore nostro piorum concentus canere, *Jo-*
sus ut Palma florebit. Tarde vero proficit Palma, sed diu in viriditate persistit, ait Eucherius: in
1. sal. 92. Ecclesia sancta per multas difficultates ad firmum fidei statum venit, auctaque jam & propagata,
statura nimirum diu.

PIORUM VITA. CAP. XII.

Significat & piorum vitam Palmæ species: propterea quod sicut interior ejus caudex & tenuis
est, & corticum scabritie perplexitateque visu minime jucundus: superior vero pars videnda,
tum trunci tum ramorum amplitudine, amœnaque pulchritudine viriditatis
expanditur, ita piorum conditio prima facie contemptibilis videtur, sed in
mirificam demum exit morum virtutumque pulchritudinem. Sed cur non
ipsa Eucherii sanctissimi doctissimi que viri verba subtexam, in hanc senten-
tiam? Habet quiddam aliud Palma, quo à cunctis arborum generibus diffe-
rat. Omnis enim arbor quæ in suo robore juxta terram vasta subsistit, cre-
scendo superius angustior evadit, & quantum paulisper sublimior, tanto in
altum redditur subtilior. Palma vero tenuis ac imo inchoat, & juxta ramos
aut fructus ampliori robore conturgescit. Quibus itaque alia arbuta nisi
terrenis mentibus assimilari possunt, inferius vasta, superius angusta? quia
nimirum omnes mortalium in hoc sæculo degentium delectationes in ter-
renis rebus sunt fortes, in cœlestibus debiles. Pro temporali enim gloria, us-
que ad mortem appetunt desudare: pro spe vero perpetua, ne parum qui-
dem in labore subsistunt. Pro terrenis lucris quaslibet injurias tolerant, & pro
cœlesti mercede vel tenuissimas unius verbi contumelias ferre non possunt.
Ut terreno judici totos dies assistant, fortes sunt: in oratione vero coram
Domino vel unius horæ momento lassantur. Sæpe nuditatem, vigiliis, fa-
mem pro acquirendis divitiis & honoribus tolerant, & multa se abstinencia
cruciant: quod bis aut semel in hebdomada pati pro salute animi, gravissim-
um ducunt. At contra ex æqualitate Palmarum designantur justii, qui vita
proficiunt, qui nequaquam in terrenis studiis sunt fortes, & in cœlestibus
debiles, sed longius atque distantius studiosos se Deo exhibent, quam seculo
fuisse meminerunt. Recte itaque, uti supra dictum, *Justus ut palma florebit*.
Illud addam ex sextis Hebræorum castris apud Hieronymum: *Veluti xii. dul-*
cis aque fontes ad Eilm reperti. xii. indicantur Apostolos, de quorum fontibus æ-
que derivatae, universi terrarum orbis ariditatem assuenter irrigarunt: in Palma
numero 8. pruaginta cibum ostenderunt, quem mortales à totidem secundis Apo-
stolis appositum essent accepturi. Cibus enim doctrina, uti sæpius dictum.
Quoniam vero Crux. Domini, quæ Palma ea est, in quam ascensurum esse
Dominum Prophetæ prædixerant, longo stipite & in altum surrecto, in
transversumque late porrecto fuisse fertur, significasse etiam videtur illud
antea dictum, *Cum exaltatus fuero, omnia traham ad me*: ipsa enim manuum
extensio duos populos, Israeliticum & Gentilem ad Deum trahere, & in u-
num congregare videbatur, ut seniores dixisse scribit Irenæus: non abs re
fuerit, ut piis quacumque ratione possumus satisfacere studeamus, signum id & victoriæ & salutis,
quo pacto pii veteres figurarint, adscribere. Contus erat prælongus, cujus apex in *Gæcæ literæ*
simi-

Justi ex æ-
qualitate
Palmarum
designari.
Nempe Apo-
stolorum
discipulis.
Crux Chri-
sti hierogly-
phicum,

Joan. 12.

Capulus.
Loculus.

A similitudinem incurvatur: inde paulo infra X, Græca idem talem litera sua insignis decussatione addita erat, id Christi nomen ostentat. Inde qui Crucis signum faceret bacillus transversus, cui velum aut mappula solebat appendi vexilli loco. Hæc duo significant apud Græcos, quorum characteribus signata erant, CHRISTUS PASSUS, aut CRUCIFIXUS. Inde pro delubro pedamentoque aliquo, vasis alicujus forma, orbiculis, aut ovis, aut aliis gestaminibus castrensi more altero super alterum suffixis subjiciebantur, in hunc scilicet modulum. Quod ultimo loco subjecimus, forma loculi est, in quem vexilla figebantur, de quo alibi plenius. Agite vero qui signum hoc sequimini, & in eius imperium juratis, salutem vobis atque victoriam inde certissimam pollicemini. Non enim tumultuarium hoc, aut temere concitata cujuspiam multitudinis fortuitum est signum, quod elementa porro omnia, quod humana omnis natura, quod bruta, qua licet, exprimere conantur. Disssecatur terra punctis quatuor, a quibus ductæ lineæ crucem figurant. Puncta, Oriens, Occidens, Septentrio, & Meridies. Sanctius in ea animal Homo, brachia cum precatur in crucem extendit, vel saltem pectus signat à fronte, ad umbilicū, ut descensum à celo in terras nostri numinis indicet, mox à dextera, à corde quippe ad dexteram papillam (in dextera enim bonorum operum motus) crucem delineat. Per mare vero quæ volitant navigia, si optatum cursum arreptura sint, antennas malo in crucis effigiem applicant: quæque cælum alites secant, passis alis crucem ostentant. Nos igitur faciem & pectus cruce signati, tutius & animosius unumquodque virtutis opus aggrediamur, fluxarum cogitationum inundationes transeamus incolumes, præpetiq; volatu supra cælum attolamur, adminiculo signoque crucis omnia feliciter executuri, stratisq; & superatis dolofissimi hostis infidiis, ejusque conatibus everfis, in Domini nostri cruce tantum gloriati, trophea, more veterum, victoriarumque triumphos ipsa cruce designata suspendamus.

DE LAURO. CAP. XIII.

C Vlgatum illud est, Laurum Apollinis insigne perhiberi, ejusque fronde, Palma jam posthabita, ejus simulacra coronari. Neque tantum ea de causa, quod Laurus in ore palumbi vim medicam indicet, quæ plerisque volucribus præsentaneo est remedio, quantum quia sit, ut Eusebius ait, ignea, ideoque à demonibus maxime odio habetur. Ulta præterea resonat, quod quandam prædicendi vim habet. Ignispicium enim non tantum splendore, verum etiam crepitu portendit, frequentissimo Poetarum omnium assensu. Ferunt vero Empedoclem, qui animam esse igneam stætebat, Lauri natura considerata dicere solitum, si homini sit in animalium quodpiam transmigrandum, optandum maxime ut in Leonem transfret: commodissimum enim id animæ quæ hominem incoluit hospitium futurum. Sin vero arbor esset subeunda, in nullam commodius quam in Laurum fieri transmigrationem. Pindarus atque Callimachus Apollinem memorant interfecto Delphico Dracone Lauream induisse quasi supplicem: erant enim supplices coronati apud veteres. Aristophanes dominum & servum oracula consulturos coronatos inducit, Pluto. Quin & Liber Laurum coronabatur, in qua ex Indis triumphasse fertur, diesque in illum solemnes, magna olim corona dicebantur, ut tradit Tertullianus. Laurea itaque Apollini & Baccho sacra, illi ut Deo bellorum, huic ut Deo triumphorum. Quamquam & Myrto milites redimiri soliti: ita Claudius Saturninus, qui librum edidit de coronis. Est & alia ratio cur Laurus Apollini sacra dicatur: legimus enim apud Serapionem Aescalonitam, Lauro ad dormientium caput apposita, vera videri somnia. Id ipsum Antiphonem, Philocrum, & Artemonem, qui de somniorum interpretatione scripserunt, asseverasse comperimus. Neque quidem Eusebii interpretamentum super hoc parvi fecerimus, qui Daphnen ideo dictam ait, quod δα intensiois particula, & ὄνειρον, quod loqui & canere est, in compositionem accedant. Apud Hesiodum interpretes Theogoniz, Laurus ait ἐνεργεῖν ὡς τὸς ἐόντων αἰθέρος. Hinc poetici summatim galea Lauri conum gestabant.

Laurus palumbi per
pluresq; aves
annuum
fastidium
purgant.
Mattheol.
in Dioc. li.
c. 90. Corvus
occiso chamaeleonte,
fronde Lauri
deborata,
virus ex-
tinguit.
Mat. ibid.
Laurus vis
medica.
Ad hoc Macro-
bius, lib. 6.
Saturn. c. 4.
citans Lu-
ciliam.
Cuius sit
efficax
ad afflatum
torum.